

Kommunerne vil staa sig vel ved at yde Tilskud til en saadan B-Afdeling fremfor at tilskyde det nødvendige til de paagældende Personers Underhold, naar de har maattet gaa ud af de bestaaende Sygekasser. Rent finansielt set vil det sikkert være en god Forretning for Kommunerne at betale 3 Kr. for en saadan vedvarende syg Person, som der kan være Tale om at optage i B-Afdelingerne. Om det forhøjede Statstilskud og det tvungne Kommunetilskud vil være i Stand til at bringe Præmien saa langt ned, at Folk med almindelige smaa Indkomster vil kunne være Medlemmer, er det lidt vanskeligt paa Forhaand at afgøre; men jeg gør i denne Sammenhæng opmærksom paa, at det er foreslaaet, at man af Kommunekassen ikke blot for disse Medlemmers, men for alle Sygekassemedlemmers Vedkommende delvis skal kunne betale deres Præmie. Hvis Kommunerne benytter sig af denne Ret, vil det jo ogsaa i nogen Grad kunne bidrage til, at Medlemmerne i B-Afdelingen vil kunne komme over den Præmiebetaling, som nødvendigvis maa kræves i en saadan særlig Afdeling, der kun bestaar af syge.

Der er en hel Række mindre Forandringer, som jeg ikke finder Anledning til at komme ind paa, det vilde føre alt for vidt; selv om en Del af dem maaske nok kan anses for ret betydningsfulde, er det kun Forandringer i Enkeltheder, som ikke kan siges at røre ved Principerne. Derimod er jeg nødt til at komme ind paa et Omraade, hvor Kommissionen havde foreslaaet at blive ved det bestaaende; det drejer sig om, hvem der har Ret til at være Medlemmer af Sygekasserne. I den gældende Sygekasselov er der en Bestemmelse om, at det er ubemidlede Arbejdere og med dem ligestillede blandt Husmænd o. s. v., men der er ikke sagt noget om, hvor stor Formue eller hvor store Indtægter de paagældende kan have; det, kan man gerne sige, har man overladt til Praxis at bestemme, og fra Sygekasseinspektoratets Side har man saa fastslaaet visse bestemte Regler, som man har fulgt i en Række Aar. Disse Regler, hvorefter Formuegrænsen er sat til 5,000 Kr. og Indtægtsgrænsen i København til 1,800 Kr. og paa Landet til 900 Kr. eller 800 a 1,000 Kr., tror jeg, det er, har ogsaa i sin Tid været til Behandling her, idet Finansudvalget spurgte, efter hvilke Regler Sygekasserne gik frem ved Optagelse af Medlemmer og eventuel Udelukkelse af saadanne, der maatte have faaet for stor Formue og Indkomst. Der blev den Gang

ikke her i Tinget ydet de nævnte Regler ubetinget Tilslutning, men der blev paa den anden Side heller ikke afgjort taget Afstand derfra. Ordføreren for Finansudvalget, den senere Landbrugsminister Ole Hansen, udtalte, at han fandt, at naar man optog Arbejdere i København med 1,800 Kr.s Indtægt, var det lidt vanskeligt at skulle sige Nej til en Mand paa Landet med 1,000 Kr. Man har i Sygekassebestyrelserne fremdeles anvendt de samme Regler i de Aar, der er gaaet siden da, og den Skrivelse, der i sin Tid blev tilstillet Finansudvalget, er sendt til samtlige Sygekassebestyrelser. Det af min Forgænger nedsatte Udvalg har foreslaaet, at man skulde bibeholde omtrent de samme Sæts, men hvert 5te Aar skulde Ministeriet udsende et Cirkulære, hvori der blev taget Hensyn til de Forandringer, som Konjunkturerne og Lønningsforholdene efterhaanden maatte paakræve. Jeg har haft mine Betænkeligheder ved en saadan Ordning; og jeg tror ogsaa, at den, set fra Medlemmernes Synspunkt, maa siges at være mindre tilfredsstillende, idet deres Stilling til Sygekassen jo saa bliver afhængig af et Administrationssskøn. Der kunde jo øves Uretfærdighed, navnlig hvis man vilde sætte Sætsene ned, hvad dog neppe vilde blive Tilfældet. Man har jo ogsaa, ikke mindst fra den senere Tid, Erfaring for, at det vækker en ikke ringe Misfornøjelse, at Medlemmer, der i sin Tid er kommet ind i Sygekassen, fordi deres Formue og Indkomst var under den fastslaaede Grænse, udelukkes, naar de har tjent sig op til større Indtægt, eventuelt større Formue. Navnlig af den Grund har jeg anset det for rigtigt, at Grænserne fastsættes i Loven, ligesom det der bestemmes, hvorledes der skal forholdes med de nysnævnte Medlemmer. Jeg indtager altsaa paa dette Punkt en anden Stilling end Flertallet i det nedsatte Udvalg, og jeg har tillige foreslaaet Grænserne noget ændret, idet der gøres Forskel paa gifte og ugifte. Med Hensyn til de ugifte er jeg bleven staaende ved de 5,000 Kr. som Formuegrænse; naar man hidtil har kunnet blive Medlem med 5,000 Kr., er det vanskeligt nu at gaa længere ned. Med Hensyn til gifte Personer har jeg ikke haft nogen Betænkelighed ved at gaa op til det dobbelte, til en samlet Fællesformue for Mand og Kone paa 10,000 Kr. Ogsaa med Hensyn til Indtægter er der foretaget en Deling. For gifte Personer er Grænsebeløbet 1,800 Kr. her i København, Frederiksberg og nærmeste Omegn,